

For imidlertid at sikre det bedst mulige udbytte af øststøtten, og dermed få mest miljø for pengene, har regeringen iværksat en analyse af øststøtten, herunder af miljøstøtten. Analysen har dannet baggrund for den nye strategi for øststøtten, herunder miljøstøtten til Østeuropa. Analysen har bl.a. omfattet en vurdering af, hvordan den danske støtte til landene i endnu højere grad kan målrettes til at forberede landene til EU-medlemskabet, der vurderes som den enkeltbegivenhed, der vil give de største miljømæssige fremskridt i ansøgerlandene. I analysen er ligeledes undersøgt, hvilke initiativer, der kan bidrage til en reduktion af drivhusgasser i overensstemmelse med regeringens ønske om at nedbringe Danmarks reduktionsforpligtigelse på den økonomisk mest fordelagtige måde.

Det er således afgørende, at Danmarks miljøindsats koncentrerer sig der, hvor effekten af investeringerne er størst. Som fastlagt i Kyoto-protokollen vil der i fremtiden være mulighed for at anvende fleksible mekanismer, herunder »Joint Implementation«, til reduktionen af udslip af drivhusgasser. Den danske miljøstøtteindsats på klimaområdet skal derfor fremover så vidt muligt ske ved »Joint Implementation«, i et nært samarbejde mellem Danmark og partnerlande. Dette vil kunne gøres langt billigere i Østeuropa end tilsvarende reduktioner gennemført i Danmark, således at midler anvendt på miljøforbedringer i Østeuropa har langt større effekt pr. krone end midler anvendt i f.eks. Danmark. Vi arbejder med at forberede denne indsats, og regeringen har øremærket 130 millioner kroner i 2003 til at gennemføre »Joint Implementation« projekter for.

Regeringen forventer, at den fremtidige luftforurening fra de central- og østeuropæiske lande vil falde markant, især fra ansøgerlandene, i takt med at disse optages i EU. Polen og de baltiske lande, der ligger nærmest Danmark, har alle lukket miljøkapitlet i optagelsesforhandlingerne, herunder afklaret spørgsmålet om overgangsordninger for opfyldelse af direktiverne om luftforurening.

Den bedste sikring af miljøet, herunder miljøet i Danmark, mod svævestøv og anden luftforurening er derfor optagelse af flest mulige af de østeuropæiske ansøgerlande i EU, hvilket er regeringens højeste prioritet for forhandlingsperioden i andet halvår af 2002.

Spm. nr. S 1810

Til økonomi- og erhvervsministeren (18/4 02) af: **Morten Homann (SF):**

»Kan ministeren, i relation til sit ønske om øget byggeri af ungdomsboliger, oplyse, hvor mange ungdomsboliger ministeren vurderer mangler på landsplan, samt hvor mange boliger regeringen påtænker at iværksætte byggeri af?«

Svar (29/4 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gøre opmærksom på, at arbejdsdelingen mellem kommunerne og staten er således, at det er kommunerne, der træffer den konkrete beslutning om etablering af almene ungdomsboliger. Fra regeringens side vil vi naturligvis sikre, at kommunerne har de fornødne redskaber til rådighed, men kommunerne har det bedste kendskab til det lokale behov for boliger. Kommunernes grundlæggende ansvar i forbindelse med boligbyggeriet bør efter regeringens opfattelse fastholdes.

Regeringen er opmærksom på den store efterspørgsel efter ungdomsboliger i nogle dele af landet. Voksende ventelister til ungdomsboliger indikerer således, at der er et stigende udækket behov for boliger til unge navnlig i hovedstadsområdet, men også i Århus Kommune. Den særlige situation i hovedstadsområdet hænger sammen med flere forhold; dels tager flere unge en videregående uddannelse – og mange af de unge foretrækker at studere i hovedstadsområdet, dels er der i forhold til de øvrige universitetsbyer næsten ikke bygget ungdomsboliger i hovedstadsområdet i de senere år.

Det er ikke på det foreliggende grundlag muligt at angive et skøn for, hvor mange ungdomsboliger, der mangler på landsplan. At antallet af personer på venteliste ikke kan danne grundlag for et sådant skøn, skyldes blandt andet, at også den øvrige del af boligmarkedet indgår i den boligmasse, der skal betjene de unge – det er ikke hensigten, at alle unge skal bo i ungdomsboliger. Dertil kan nævnes, at en plads på ventelisten til en ungdomsbolig ikke nødvendigvis er ensbetydende med boligmangel, men eksempelvis kan være udtryk for et flytteønske. En enkeltperson kan ligeledes være skrevet op på flere ventelister. Som nævnt er det dog vurderingen, at voksende ventelister til ungdomsboliger i